

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 136.

Tredie Sessjon.

45de Møde.

Onsdagen den 17de December.

(Fortf.)

Cultusministeren (fortsat): Derimod vil en juridisk Candidat nok modtage en lavere Gage, naar der er Udfigt til Befordring. Det er saaledes bekendt, at i det forrige Cancelli gif man flere Aar som Bontair uden Gage, alene formedelst Udfigten til at beforders. Hvor der ikke er Udfigt til en saadan juridisk Befordring, er der ingen dygtig Candidat, der vil modtage Ansættelse, som jeg har erfaret i Indenrigsministeriet og Domainedirectoratet, for mindre end 300 Rbd., der er den laveste Betaling for det Arbejde, en saadan Candidat der skal præstere. Rigsdagen har ogsaa tidligere bevilget Domainedirectoratet til dets Assistenters 300 Rbd., ligesom ogsaa i Indenrigsministeriet de yngste Arbeidere ere ansatte med 300 Rbd.

Naar denne Ordning antages, vil den hele Sum for disse Poster blive 14,900 Rbd., istedetfor 16,400 Rbd., som af Regjeringen var foreslaaet, og 15,700 Rbd., som af Finantsudvalget var tilraadet bevilget. Jeg har iøvrigt, som alt bemærket, ikke idag stillet bestemte herpaa støttede Endringsforslag, thi jeg vil, som bemærket, henstille alle disse Bemærkninger til Udvalgets Overveelse, eftersom jeg ikke forinden Betænkningens Afgivelse har kunnet conferere med samme derom. Hvad det andet Punct angaaer med Hensyn til Slotskirken, befinder Ministeriet sig i Henseende til denne Sag i en noget vanskkelig Stilling, som jeg skal tillade mig nærmere at oplyse for Thinget, navnlig forsaavidt Udvalgets Forslag egentlig gaaer ud fra, at Ministeriet skulde have vist nogen Uvillie til at gaee ind paa Udvalgets Forslag og den af Rigsdagen udtalte Anskuelse.

Disse Udgifter udgjøre 3,370 Rbd., deraf Gage til Hof- og Slotspræsten 1000 Rbd., til 2 Hofprædikanter 800 Rbd., til Organisten 350 Rbd., til Cantoren 300 Rbd., til Kirkebetsjenten eller Klokkeren 335 Rbd., Calcantin 210 Rbd., til Orgelets Stemning 120 Rbd., til Kirkesang 225 Rbd., til Orgelets Estersyn 30 Rbd., ialt 3370 Rbd.

Disse Lønninger, ialfald med Undtagelse af de seneste Poster, som ere mindre betydelige, ere ligefrem tilfagte ved kongelige Resolutioner. Dette gjælder nemlig om Hof- og Slotspræsten og begge Hofprædikanterne. Jeg skal iøvrigt levere Udvalget de nærmere Oplysninger ogsaa for de øvrige Kirkebetsjente. Naar det dernæst er paataent, at denne Lønning skulde afholdes af Menigheden, saa maa jeg bemærke, at der allerede gives Præstepenge af Menigheden, nemlig omtrent 1000 Rbd., og at det er en meget lille Menighed, idet den kun bestaaer af dem, der høre til Hoffet. Endogsaa Folk, der boe paa Slottet, men ei staae i Forhold til Hoffet, høre i Diebliffet ikke til Menigheden; de Præstepenge, som saaledes udredes af Slotsmenigheden, ere disse vistnok ligesaa høie som de, der udredes af andre Menigheder. Endelig har den ogsaa Offer og Accidentser at udrede; disse tilfalde iøvrigt ikke Hofprædikanterne, men Slotspræsten og Kirkebetsjentene. Angaaende Slotspræsten er det vel ogsaa oplyst i et Document, jeg ogsaa skal tillade mig at overlevere Udvalget, at hans Indtagter ikke ere saa ganske ubetydelige; men, fordi han er en yndet Mand, der søges af Andre i Hovedstaden, derfor er det dog ligesuldt vist, at hans Gage som Hofpræst af 1000 Rbd. og Præstepenge af 500 Rbd. paa ingen Maade er nogen overdreven Lønning. Hofprædikanterne have hver 400 Rbd., for den velsignelsesrige Virksomhed, som flere udmærkede Prædikanter